

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2058/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.086/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] 1.1. Az indítványozó felperes ellen büntetőeljárás volt folyamatban, amelyben elrendelték, majd fenntartották az előzetes letartóztatását. Az indítványozó 2018-ban képviselőjelöltként szerepelt az országgyűlési választásokon elindult egyik párt listáján, amely 2018. március 14-én a Kúria döntése alapján nyilvántartásba vételre került. Az indítványozó védője 2018. március 15-én küldött elektronikus levelében bejelentette a Nyíregyházi Törvényszéken, hogy az indítványozó felperest nyilvántartásba vett egyéni képviselőjelöltként mentelmi jog illeti meg, ezért kérte a szabadon bocsátását. Hivatkozott arra, hogy a bíróság központi telefonszámán is megkísérelte a bejelentést, azonban ott nem járt sikerrel. 2018. március 16-án az Országos Bírói Hivatal elnöke által rendszeresített nyomtatványon is előterjesztette az általa elektronikus levélben korábban már előterjesztett kérelmét, amelyhez csatolta a Kúria végzését. 2018. március 15., 16., 17. és 18. ünnepnap, illetve munkaszüneti nap volt. A Nyíregyházi Törvényszék 2018. március 20-án meghozott végzésével felfüggesztette a felperes indítványozóval szemben indult büntetőeljárást, megszüntette az előzetes letartóztatást, és a Nemzeti Választási Bizottságnál indítványozta a mentelmi jog felfüggesztését. A felperest a fogvatartó Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási intézet 2018. március 20-án szabadította. A Nemzeti Választási Bizottság fenntartotta a felperes indítványozó

mentelmi jogát, ezért vele szemben megszüntették a büntetőeljárást. Miután a felperes indítványozó nem szerzett mandátumot, lefolytatták vele szemben a büntetőeljárást, bűnösnek mondták ki és fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélték.

- [3] A felperes indítványozó ezt követően keresetet nyújtott be a Nyíregyházi Törvényszék ellen és kérte annak megállapítását, hogy az alperes bíróság megsértette a személyes szabadsághoz fűződő jogát azzal, hogy habár mentelmi jog illette meg 2018. március 14-étől, csak 2018. március 20-án szabadult. Az első fokon eljáró Egri Törvényszék 2024. szeptember 19-én meghozott 12.P.20.055/2023/115. számú ítéletében a keresetet elutasította. A bíróság megállapította, hogy az indítványozó felperest a mentelmi jog valóban megillette 2018. március 14-étől, azonban az nem volt megállapítható, hogy a felperes jogi képviselője mikor értesült 2018. március 14-én a Kúria döntéséről. A telefonos bejelentés időpontja sem volt megállapítható, a központi emaillel kapcsolatban a bíróság hangsúlyozta, hogy azt az Elnöki Iroda kezeli, ahol munkaidőn túl nincs munkavégzés, az elektronikus levelet így csak 2018. március 19-én, március 14.-e utáni első munkanapon nyitották meg. Az Egri Törvényszék döntésében rögzítette, hogy sem a telefonos, sem a központi emailen történő bejelentés nem tekinthető hatályos bejelentésnek, amely intézkedési kötelezettséget keletkeztet, a nyomtatványon 2018. március 16-án benyújtott kérelem azonban hatályos volt. A bíróság a továbbiakban kifejtette, hogy az alperes bíróság Büntető Kezelőirodájában a hatályos kérelem iktatására és az eljáró bíró részére történő bemutatásra is ténylegesen csak az első munkanapon, 2018. március 19-én került sor. A bíróságnak a büntetőeljárás felfüggesztése kérdésében tanácsban kellett eljárnia, amely döntését a következő munkanapon meg is hozta, és arról a büntetés-végrehajtási intézetet értesítette. Az elsőfokú bíróság döntésének indokolásában kérdésként vetette fel, hogy a mentelmi joggal bíró terhelt szabadítása függhet-e a munkaszüneti napoktól, de úgy ítélte meg, hogy ez a jogalkotásra tartozó kérdés. Jelen ügyben, mivel a hatályos jogszabályi és ügyviteli rendelkezések alapján csak az első munkanapon volt lehetőség intézkedni a bejelentés alapján, így mulasztás, és annak következtében személyiségi jogsértés sem állapítható meg.
- [4] A felperes indítványozó fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy az alperes bíróság megsértette személyes szabadsághoz fűződő jogát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Az alperes Nyíregyházi Törvényszék fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [5] A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2025. május 20-án meghozott Pf.II.20.086/2025/8. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. A

másodfokú bíróság – részben eltérő indokolással – azt állapította meg, hogy nem állapítható meg a felperes személyi szabadsághoz fűződő jogának megsértése. A bíróság szerint lényeges annak értékelése, hogy a felperest később jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélték, amelynek időtartamába az előzetes letartóztatás időtartama, így a jelen perrel érintett 2018. március 14. és 20. közötti időtartam is beszámításra került. A másodfokú bíróság kifejtette továbbá, hogy a 2018. március 16-i bejelentést követő négynapos időtartam nem sérti a rövid határidőn belüli bírósági döntés követelményét, mert a haladéktalan ügyintézés nem jelent azonnali intézkedést. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperesnek a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítására irányuló keresete a személyhez fűződő jogának megsértése körében megalapozatlan volt, ezért – az indokolás módosításával – helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.

- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte az Egri Törvényszék 12.P.20.055/2023/115. számú ítélete, valamint a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.086/2025/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz jog sérelmére hivatkozott. Álláspontja szerint a kifogásolt ítéletek az Alaptörvény IV. cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz fűződő jogát is sértik.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, többek között az Abtv. 27. §-a szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. §-ok szerinti feltételeket.
- [8] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [9] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány

tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény IV. cikk (1)–(4) bekezdései, XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdései]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg.

- [10] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határoznia az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e)* pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány releváns, alkotmányjogi érvelést nem tartalmaz a felhívott alaptörvényi rendelkezések tekintetében, ezért az nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontjában foglaltaknak, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezi.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza az Alaptörvény IV. cikke, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában valójában a bíróság döntésének tartalmi kritikáját tartalmazza, azt kifogásolja, hogy számára a bíróságok nem ítélték meg a sérelemdíjat. Azt azonban nem indokolta meg alkotmányos érveken alapuló indokolással, hogy miért sértik a bírósági határozatok az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit.
- [12] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában annak állítása, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó számára kedvezőtlen, még nem tekinthető alkotmányjogilag értékelhető indokolásnak, az indítvány érdemi elbírálásának pedig akadálya, ha az indítvány nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a támadott bírói döntéssel, illetőleg jogszabályi rendelkezéssel {például: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [21]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [13] 2.2. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági

szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}.

[14] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[15] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró